



1 SKYRIUS



Greisė Teilor ir jos brolis dvynys Džekas lankėsi veterinarijos klinikoje, norėdami patikrinti Mažylio sveikatą. Nors vardu Mažylis, tai milžiniškas šuo stačiomis ausimis, dažnai vizgančia uodega ir storu baltu kailiu. Greisė jį apkabino.



– Tu buvai toks geras šuo, – pasakė ji ir sukikeno, kai Mažylis palaižė jai veidą.

Veterinarė Natalija padavė Džekui Mažylio skiepų pasą, o šiam – kaulo formos sausainį.

– Mažylio puiki sveikata. Jūs tikrai labai gerai juo rūpinatės. Nieko kito iš jūsų ir nesitikėčiau. Kaip sekasi jūsų „Naujiems namams“?

„Nauji namai“ yra dvynių verslas – jie ieško gyvūnams naujų namų. Pasiima kates ir šunis, kuriais šeimininkai nebegali pasirūpinti, ir randa jiems puikius naujus namus.

– Radome naujus namus dviem kačiukams, – išdidžiai atsakė Džekas. – Pūkuotukei ir Lunai.

– Ir dviem šuniukams Tilei ir Pipui, – pridūrė Greisė. – Jie labai mieli!



– Deja, šiuo metu neturime jokių gyvūnų, – tarė Džekas.

– Esu tikra, kad greitai atsiras kitas gyvūnėlis, – nusišypsojo Natalija. – Bent jau taip dažniausiai būna!

Dvyniai išvedė Mažylį į laukiamąjį, ten jį apkabino jų mama. Jai nuėjus apmokėti sąskaitos, į laukiamąjį įpuolė moteris su maža šviesia labradorų veislės kalyte. Šunytė pašėlusiai vizgino uodegą. Pamačiusi Mažylį kiauktelėjo ir įtempė pavadėlį, norėdama pasisveikinti. Šunys apuostė vienas kitą subedę nosis.



Tamsios šunytės akys išdykėliškai ir linksmi žaižaravo. Ji buvo tokia miela, kad Greisė norėjo paimti ją ant rankų ir myluoti.

– Ar galiu paglostyti jūsų šunytę? – paklausė šeimininkės mergaitė.

Ši linktelėjo.

– Žinoma. Jos vardas Bela. O mano – Flisė.

Greisė pritūpė.

– Labas, Bela.



Šunytė nerangiai užšoko jai ant kelių.
Greisė kikendama pabučiavo kalytei
į viršugalvį.

– Ji labai graži.

– Ar atvedėte ją skiepyti? – paklausė
Džekas, kartu su Greise glostydamas
kalytę.

– Ne, paskutinį skiepą ji gavo prieš
porą savaičių. – Flisei užsikirto balsas. –
Įmonė, kurioje dirbu, ką tik perkėlė
mane į kitą šalį, ir aš negaliu kartu
pasiimti Belos. – Moteris pažvelgė į
šunytę, ir jos akys prisipildė ašarų. –
Man dūžta širdis, bet turiu kuo greičiau
Belai rasti naujus namus. Atėjau čia, nes
prisiminiau mačiusi skelbimą apie naujų
namų gyvūnams paieškų tarnybą.

– Galbūt mes galime padėti? – iš karto
paklausė Greisė. – Mes atsakingi už



„Naujus namus“ – randame gyvūnams gerus šeiminkus. Tai mūsų skelbimas.

Dvyniai papasakojo viską apie savo darbą.

– Tikrai manote, kad galėtumėte Belai rasti naujus namus? – paklausė Flisė.

– Tikrai taip, – atsakė Džekas. – Mes jau patyrę. O mūsų mama dienomis rūpinasi šunimis, ji taip pat galės padėti pasirūpinti Bela.

Ponia Teilor nusišypsojo ir linktelėjo.

– Esu tikra, kad Džekas ir Greisė gali jums padėti, – tarė ji. – Jie visuomet pasirūpina, kad gyvūnas patektų į gerus namus.

Moterys pasišnekučiavo ir viską sutarė.

– Aš tikrai nenoriu atsisveikinti, – nuliūdo Flisė, – bet mums abiem bus



tik sunkiau, jei pasiliksiu ją iki reikės kraustyti. O ir krautis daiktus nebus paprasta su gyvybinga maža kalaite, kuriai patinka viską kramtyti! – Ji pabučiavo Belai galvą. Bela taip smarkiai vizgino uodegą, kad judėjo jos pasturgalis.

Greisė užjaučiamai pažiūrėjo į Flisę.

– Prašau nesijaudinti. Pažadame, kad gerai ja rūpinsimės.

Džekas linktelėjo.

– Tikrai taip. Rasime jai pačius geriausius namus!

